Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dulgentiam consecutus est. Contingit per eam ut
homicidium perpetraret. Ecce homo iste du
o homicidia fecit. Et post homicidi
um bis. Sic enim quemadmodum ea proprius
secundum proprietatem locutionis dicitur. Vnum
enim quod dicamus malum homicidium esse sicut ad
ulterium. furtum. fornicatio. singula
mala sunt. quia adhuc duae caritas. patientia.
humilitas. castitas. singulae virtu
tes sunt. et quia duos homines diligit. non duab
dilectionib diligit. sed una caritate
una dilectione. Sic quia homo iste bis ho
micidium fecit. primo quando indulgentiam
poenitendo obtinuit. secundo quando per
indulgentiam acceptam iterum homici
dium fecit. Mortuus est autem homo iste per ea
sine poenitentia. damnatus propecca
tis suis. Quaeritur quare de hoc homine si debeat
puniri pullo homicidio pro quo poenitentiam egit. et indulgentiam accepit. et
si hoc dicitur quia iustitia hoc fiat non ui
detur. Si punitur peo quod peccavit. et non
emendavit. iustitia est manifesta.
Si autem tantum reditur quod fuerat donatum.
aut iniustitia vera. aut iustitia oc
culta. In hoc quod demonstrari oportet. quia iustitia homo peo quia dimissum
fuerat tantum puniat. Sic fortassis
per hanc partem obiciendum ut videatur.
Dic quia nec. Iustitia videtur ut propter
subsequentem poenitentiam praecedens cul
quae putabatur donetur. et non similiter propter
subsequentem culpam illa quae dimissa fu
erat praecedens culpa. tantum imputetur.
Si subiuncta uirtus plagam peccati
hiantem claudit. subiuncta culpa
claudit eam non aperit. Si opera bona uiuen
tia per culpam mortuum. et per iustitiam
tantum mortua uiuificantur. quare simi
liter opera mala quae per uirtutem excusantur.
per culpam tantum non imputantur. Vis ut pen
itentia tantum valeat. ut quae imputabantur donentur. et non uis ut tantum valeat culpa
ut quae donabantur imputentur. Poenitentia subsequens potest praecedentem culpam ex
cusare ut non noceat aliquando imputatam
subsequens culpa non potest praecedentem pe
nitentiam euacuare. ut non prius aliquando fuisse laudata. Si sententia tua
iudicio stare potest. magis como
dum quaeres quam iustum. Maledicit homo quae par
tem suam deteriorem facit. Idcirco partem tuam
bonam facis. et iudicas bene per parte
tua. Fortassis bene esset si sententia
iustitiae iudicium tuum sequeretur. nunquam te iu
dice damnareris. Si ameo ne forte
dum tu aliud uis quam iustitia. aliud iustitia fa
cat quam tu uelis. Magis enim iustitiae im
pleri oportet quam tua uoluntate. Tu di
cis quia quod donatum est. tantum imputari non de
bet. Si similiter quod imputatum est donari non
debet. tantum sicut donatum est tantum imputa
ri non debet. Si poenitentia quia placet fac
ut imputata quod donata malicia. propter
quia displicet non similiter fac ut quod donata
imputetur. Si humilitas poenitentiae
dignum te fac ut propter eam quae imputa
bantur non puniaris. propter eam insaresso
culpae dignum non fac. ut propter eam quae quod
donabantur poenae exigaris. Non
ne adtendis quia quanto sepius gratia dat
tanto negligentior ingratitudo iudicatur.
Ecce duo sunt. Vnum sepius offendit. et sepius
orantem. et deprecantem uenia indulgetur.
Alter innocentem uiuens. et semper uoluntatem
impio praesidentis domini. humilitate
obediens non habet quod deprecetur.
Contingit autem per ea quae quando pote.